

Ryszard Pomarański, Paweł Dębowski

Zamość. Fortyfikacje

Informator Archeologiczny : badania 15, 278-279

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W wykopach XI/81-XIII/81 założonych w piwnicy archiwum stwierdzono kontynuację kamiennego fundamentu muru wschodniego "zamku" oraz odcinek fundamentu miejskiego muru obronnego.

W wykopie XIV usytuowanym wzdłuż zewnętrznych ścian wschodniej, północno-wschodniej i północnej budynku archiwum, uchwycono dalszy przebieg miejskiego muru obronnego oraz zewnętrzny łamany narożnik północno-wschodni zamku z fragmentem przebiegu jego ściany północnej.

Badania będą kontynuowane.

WROCŁAW
Pl. 1 Maja

patrz
późne średniowiecze

WYSZOGRÓD
woj. płockie
Klasztor OO Franciszkanów

patrz
późne średniowiecze

ZAKRZEW, gm. Warta
woj. sieradzkie
Stanowisko 12

patrz
późne średniowiecze *

ZAMOŚĆ
Fortyfikacje

PP Pracownie Konserwacji
Zabytków
Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
Oddział w Zamościu

Badania prowadzili mgr mgr Ryszard Pomarański i Paweł Dębowski /autor sprawozdania/. Finansowała Wojewódzka Dyrekcja Rozbudowy Miast i Osiedli Wiejskich w Zamościu. Szósty sezon badań. Fortyfikacje miejskie /XVI-XIX w./.

Kontynuowano nadzory archeologiczne na bastionie 7 koncentrując prace w północnej części bastionu. Prowadzono nadzór archeologiczny przy usuwaniu ziemnego nasypu z północnego odcinka fosy wewnętrznej nadszańca powstałego w latach dwudziestych XIX w. Nasyp ziemny powstał w 1866 r. w wyniku wysadzenia fortyfikacji i późniejszych niwelacji. Lico i korona muru fosy wewnętrznej zachowały się do wysokości korony kamiennego fundamentu, odsłonięto je na długości 30 m. Nadzorem objęto obszar o powierzchni około 140 m². Dalsze prace obejmą północną część bastionu 7, gdzie należy uchwycić orylen północny wraz z barkiem oraz poterną.

Jednocześnie prowadzono nadzór archeologiczny przy murze kurtynowym 6-7, podczas mechanicznego usuwania ziemnego nasypu, który powstał w 1867 r. w wyniku wysadzenia fortyfikacji. Nadzorem objęto obszar

o powierzchni około 400 m². Lico i koronę muru odsłonięto na długości około 30 m.

Kontynuowano także nadzór archeologiczny przy kurtynie 1-2 po wschodniej stronie "Furty Wodnej" - odsłoniętej w czasie badań w roku 1978 i badanej w 1980 roku. Odsłonięto mur kurtynowy na długości około 20 m usuwając ziemny nasyp pochodzący z wyburzenia fortyfikacji 1866 roku. Nadzorem objęto obszar o powierzchni około 200 m².

Badania i nadzory będą kontynuowane.

ZAWADA, gm. Dębica
woj. tarnowskie

PP Pracownie Konserwacji
Zabytków
Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska w Tarnowie
Oddział w Krakowie

Badania prowadził mgr Andrzej Szpunar. Finansował WKZ w Tarnowie. Trzeci sezon badań. Ruiny pałacu z XIX w.

Obiektem badań były ruiny pałacu zbudowanego w latach 1820-1826 w formie neogotyckiej, a zniszczonego w czasie działań wojennych w 1914 r. Ruiny te znajdują się na terenie parku /obecnie własność Państwowego Ośrodka Hodowli Zarodowej w Zawadzie/. Kontynuowano eksplorację wykopów IV/80 i V/80 odsłaniając dalsze partie piwnic i fundamentów budowli. Otwarto kolejne odcinki w obrębie murów pałacu, tj. odcinek "e" wykopu V/80 i odcinek "e" wykopu I/79.

Materiał archeologiczny to głównie ceramika, kafle, szkło.

Badania będą kontynuowane.